

Teori om beroende och utveckling i LATINAMERIKA av [Julio Alberto Rodríguez](#) (Uppdatering)

- **Introduktion .-**
- **Referenspunkter. -**
- **Utveckling av beroendeskolor.**
- **Beroendeskolornas inflytande.**
- **Den glömda aspekten: våldets monopol.**
- **Slutsatser: Världs monopol. -**
- **Referenslitteratur. -**

[Hela ämnet i .PDF-format:](#)

" Den grundläggande metoden för all strategisk forskning är att förstå att det är mänsklighetens överlevnad som står på spel i all tolkning och tillämpning om verkligheten. Sammanfattningsvis beror alla problem och framgångar i ett nationellt, regionalt eller globalt system av hur värdesäkerhet och sanningsvärde hanteras via en formaliserad information. "JAR

1. Introduktion.

Föddes och upplevde intensiva år i Latinamerika innan jag anlände till riket Sverige 1975, via UNHCR från FN. Mitt förflutna var i ett "ständigt verksamhetsfält" och omfattade en lång psykologisk /social tid med en mängd erfarenheter som är svåra att få i Sverige.

Som nykomling från "tredje världen" lades jag i ett läger: *AMS- flyktningmottagning* ,

vilket betyder mer eller mindre; Mottagning av flyktingar för arbetsmarknaden. Detta med den tydliga förklaringen att man i detta nya land var tvungen att börja "arbeta sig från noll" för att kunna agera i ett "utvecklade samhälle".

Emellertid glöms inte upplevda erfarenheter, födelsemärken, ursprung eller temperament. De finns kvar i sinnets bakgård.

Mitt intresse för Sverige, (då, som de flesta beundrare av maskiner) riktades mot miraklet inom teknik, industri och dess accelerator ekonomin. Mitt intresse, ofta nästan sjukligt, för teknik som antagen "motor" i ekonomin kan förklaras; Det beror på den höga rang som denna kunskap och dess tillämpningar förvärvar i det moderna eller postmoderna samhället. Förutom ett slags nästan enhälligt samförstånd att det är industrialism eller post industriell system de grundläggande mirakel faktorer för att lösa utvecklingsproblemen och den mänskliga förmodade utvecklingen.

Efter många års studier och tekniska erfarenheter förblev dock många frågor obesvarade. Mitt förflutna tvingade mig att tänka på andra mindre synliga och mer grundläggande livets aspekter.

Kunde en teknisk expert som jag verkligen bidra till att lösa de växande problemen med mänskliga och sociala strukturer som expanderar och producerar stora kontraster och konflikter?

Växande problemen som polariserar och utarmar naturmiljö.

Problem som också sprider sig som en pest, både i den industrialiserade världen och i den handverkande periferin.

Inför dessa grundläggande frågor var det nödvändigt att utforska ett perspektiv. Detta individuella perspektiv som presenteras här för att kunna beskriva mekanismer som normalt finns utanför de formella arenorna för akademisk forskning.

I det här arbetet om "Latinamerika utvecklingsberoende" vill jag utvärdera några av de kända teorier, observerade ur dess källa och regionala perspektiv. Med andra ord görs en studie av dessa skolor, under en latinamerikansk identitetsanalys, och med hänsyn till risken med att använda korrelationen med den kulturella referensen till väst och dess referensramar.

Utveckling är enligt vårt nativa oberoende perspektiv en kort process, som representerar en slags kort överlevnadsstrategi för grupper eller sociala strukturer, tillhörande en större gren som kan komma att tillåta en **verklig utveckling** : Dvs. Människans **evolution** i sitt individuella, kollektiva och naturliga perspektiv.

Ur historisk synvinkel har utveckling ses som den drivande kraften i processer som kolonialism, merkantilism, industrialism, tillväxt på den internationella marknaden, ackumulering, effektivitet och "framsteg" ur ett centrums perspektiv . Av denna anledning är det mycket svårt att analysera problemet med beroende eller problemet med underutveckling, om dessa aspekter inte observeras med hänsyn till det troliga misstaget hos den kraftvektorn; den som gav sig rätten att definiera katastrofen som en triumf för utveckling. tills historien slutligen visade motsatsen.

2. - Startpunkt. -

Kolonisatorerna i "Latinamerika" ansåg sig vara kultur-, utvecklings- och vetenskapsbärare, och de inhemska invånarna i de koloniserade länder kvävdes genom dem.

Så att det "kultursystemet" kunde andas, svettas, älskas och upplevas varje dag, kom deras administratörer, deras feodala herrar, deras halva kungar, deras brottslingar, deras sjukdomar och särskilt kom deras sätt att organisera arméer och hur soldater bör användas.

Den europeiska "eliten" (som ockupationsstyrka) med tid och vatten gav upphov till sina ättlingar, blandade eller inte. De ättlingar lärde sig att imitera och skrika för Europa, även om många inte visste så mycket om det, och ännu färre såg Europa i dess sällsynta asymmetriska tillväxt.

Efter varje generation blev denna efterkommande europeiska elit mer och mer ett slags omänskligt ljudkort. De förfalskade sin egen verklighet beträffande sina "moderländer", eftersom det inte var en eller två av de europeiska nationerna som började med Latinamerikas plundringen, utan alla tillsammans, och vissa mer än de andra.

Eliten av imitatörer födda i ett främmande land när de drog ut resurserna för att skicka dem utomlands, desto mindre förnuft såg de sitt i det dumma arbete som butlers. Deras psykologisk komplex var tvångsmässigt, det växte ut och släppte sig ofta i form av ett omedvetet och psykopatologiskt hat mot den infödda, deras traditioner och deras kultur.

Latinamerika var en koloni och fortsätter att vara en koloni i sin växande korruption, sedan den inkräktande köpmannen blev ockupanter och stannar där, påtvingade sin avvikande "modus vivendi" under alla dessa generationer över kontinenten.

Plundringen av Latinamerika fulländades efter det så kallade självständighetskriget, som inte var ett krig av mental avkolonisering, Det blev tvärtom att plundring accentuerades. Endast en ideologisk avkolonisering skulle ha befriat den södra kontinenten.

Plundringen av Latinamerika blev enorm, först på väg till Europa och sedan till Europas bästa representant; USA. Allt våld som tillämpades på Latinamerika var inte det våld på grund av politiska konflikter, utan våld av grundläggande ekonomisk, etnisk och hierarkisk natur från dess ursprung.

Därför är hatet i kolonisatorernas ättlingar en kedjereaktion, med tanke på det socialpsykologiska vakuemet och bristen på identitet, inför traumat mellan att representera det ockuperade territoriet eller ursprungslandet. Detta hat riktas dagligen mot regionens inhemska kulturer. Och det hatet, förblev en kedjereaktion, det vände sig även som motreaktion genom utformning av "lumpen proletariat", som i sin korruption förorenar sitt eget ursprung och de förtryckta medborjare.

Precis som *tvångssjukdomen* tvingar individen att svälja allt han hittar, hade och har efterkommande i sitt sjukliga statslösa behov av erövraren en tvångsmässig tvång att utnyttja och ge allt till "förfäderna" på andra sidan världen; en typ av traumatisk reaktion vanlig för oönskade barn: En slags självmedveten besatthet. Enorma naturliga rikedomar, inklusive de autoktona, förvandlades till missbruksartiklar. Detta brutala tillstånd blev extremt, särskilt i Nordamerika, just där blev folk mord idrott. Miljoner aboriginer betalade för sin oskuld och dess höga naturliga utveckling med tortyr och död.

Med Europas "kolonialism" började en kolossal plundring och smittsam parasitism på kolonierna, och det var deras historiska förflutna som framkom; deras piratkompetens, deras pragmatiska idéer, deras teorier, deras tekniker, deras religiösa institutioners hyckleri, deras organisation och deras krigskonst tillämpades när de kom, allt som det grundläggande bagaget för deras existens och deras kultur.

När "erövrarna" anlände drömde de om dominans och visade sin överlägsenhet med rop, flaggor och trummor; då de fann inget motstånd, misstog de. Eftersom de ofta var välkomna istället för att bli misshandlade eller dödade av de infödda, trodde de inte att de som erbjöd vänskap var deras jämlingar. Kolonistörerna tolkade bosättarnas vänlighet som feighet och deras enkelhet som barbarism.

Kolonialismens historia, liksom de flesta västerländska geopolitiska utvecklingsteorier, är en del av Västerlunds historik och inte utformad av den så kallade "tredje världen".

Västerländsk historia beskriver som avgörande processen för självständighetskriget i kolonierna. Detta är bara en enkel västerländsk berättelse.

För att kunna analysera beroendeproblemet måste var och en ta reda på de djupa rötterna för detta beroende. Med det problemet framåt kan var och en då se att den tredje världen aldrig förlorade sin roll som en mentalt invaderad och ockuperad värld. Som sådan kan det inte ges ännu en egen historia. Historien om olycka och slaveri i Latinamerika är inte en historia på den kontinenten, det är en historia av den gamla världen, en historia om västeuropeiskt ansvar över de ockuperade områdena.

Ansvar för en fruktansvärd historisk upprördhet är inte och kan inte ligga hos de infödda i Latinamerika, den kontinentens historia kommer att börja med dess verkliga oberoende, dess process av mental och ideologisk avkolonisering, återhämtningen av ekologiska sociala nischer och återföreningen med sin förlorade identitet.

Som vi kan se stannade kolonialismens allmänna ideologi i den tredje världen, inte bara för att dominera utan för att dela, växa och bli effektiv. Förutom de efterföljande eliterna kom nya strömmar av invandrare, besökare av opportunist på jakt efter omedelbara vinster, multinationella företag och arméer utbildade utomlands. I samma ökande omfattning som den kontinentens natur förlorade sina omedelbara och potentiella resurser såväl som dess naturliga ekologiska och harmoniska variation.

Det är skrivet med stor uppriktighet om "Latinamerikas öppna ådror", men ingenting har förändrats i de växande mekanismerna för exploatering av väst. Mekanismer som gör miljoner idag dör av hunger eller sjukdomar i periferin närmast centrum, medan

stora mängder basprodukter ruttar, förbränns eller används som djurfoder i västens egen besättning, allt för framsteg i marknaden och det ekonomiska framstegets namn.

Misär eller hungersnöd i Afrika eller Latinamerika ses i väst som "naturkatastrofer" eller problem orsakade av interna konflikter och inte som en följd av global polarisering som ger upphov till "rika" och "fattiga" länder, både materiellt och mentalt, Det är därför de talar om "frivillig solidaritet" och inte om skyldighet och direkt ansvar.

Det direkta förhållandet mellan oförmågan att skapa ett eget kontinentalt självförsörjningssystem i varje tredje världs region och väst ekonomiskt -militära våld, som infördes för att fortsätta med polarisationen mellan periferin och "centrumet", har aldrig nått diskuteras på allvar som orsaken till denna enorma icke proportion som dödar miljontals människor varje år. Erkännandet av den ovannämnda orsaken skulle innebära erkännandet av ett ansvar av enorma historiska proportioner.

Den industriella revolutionen och marknadsmekanismerna i Europa och senare i det så kallade väst, förstärkte krafterna och medlen för kolonialt tryck, trots detta kallas inte längre kolonialism utan blev förfinat som "frimarknads regler."

Denna process, tillsammans med det strukturella våldet som skapades för att förtrycka och isolera nationer som verkligen sökte självständighet, gjorde de "fattiga" fattigare och de rika extremt rika. Nivån av slaveri idag, i en värld av ekonomiska globaliseringen genom kontroll av teknisk-virtuell spekulation det är inte längre endast för individuellt slaveri, utan hela nationer och regioner är underkastade.

Ur väst pragmatiska perspektiv betraktas inte folkmord, förstörelsen av otaliga ekologiska nischer i periferin, som grundläggande problem, de är berättigade, är nödvändiga för "framsteg" och "civilisationens" tillväxt.

Det är först under de senaste decennierna som industriländer blir nervösa för de sekundära effekterna av "global utveckling" och därmed närvaron av en global katastrof. Och det är därför det inte skulle vara konstigt att söka medel för att skapa konflikter eller andra i förhållande till folkmordet på befolkningar.

Erövringsmodellen började med kolonialism, tillät förbättring av användningen genom indirekt och strukturellt våld, De "legaliserade" användningar av förtryck och dold slaveri. Instrument för social strukturering som gav upphov till ett ohälsosamt sätt att leva livet; prioritera det och sedan förnedra det.

Enligt erövrarens mentalitet är centrumet värt mer än dess omgivande regioner och periferin är naturligtvis bara den mest tillgängliga för alla erövrarens nyckar.

3. - Utvecklingen av beroendeskolan. -

Uttrycket "beroende" är mycket otillräckligt för att beskriva periferin. Beroende på vad?

När man tittar på dessa välmatade och klädda varelser på gatorna i Europa eller väst,

ser man bomull från Kina, Indien eller Mexiko. Dessa mänskliga enheter rör sig i en komplex infrastruktur bestående av koppar från Chile eller Zambia eller andra grundläggande element som togs från Afrika eller Latinamerika. Man ser dem, dricka det bästa kaffet från Brasilien eller Colombia. Och alla dess maskiner, oavsett hur komplexa de är, finns och fungerar tack vare strategiska mineraler och bränslen från "periferin".

Vem är beroende av vem?
Vad är beroende egentligen?

Kan ett offer vara beroende av sin parasit eller är det tvärtom?

Vad vi vet fram till idag är att termen beroende, inom den västerländska konceptvärlden, är relaterad och utformad för en ekonomisk tillväxt.

Och vad är någon ekonomisk tillväxt? Om inte, helt enkelt ett konstgjort dominanssystem.

Teorier om social utveckling har funnits länge, när människan upptäcker sig själv som en tänkande enhet och antar att den kan användas för egen fördel men mindre med sällsynt undantag till förmån för hela vår art.

Modern utvecklingsteori sägs dock ha fötts efter slutet av andra världskriget. Alla definitions varianter av utveckling i modernitet är dock av ekonomisk karaktär, det vill säga de tar inte hänsyn till andra mycket viktigare aspekter utanför "den ekonomiska visionens värld".

Ekonomi i sin tur, både i sin klassiska, neoklassiska, liberala, neoliberala eller marxistiska förpackning, rör sig i sin dimension kring produktion tjänst, arbete, kostnaden för konstgjorda och spekulationer om vinster. Som i sin tur avgör behovet av katalysatorer som industri, ekonomisk manipulation och därifrån alla former av spekulation. Det är en fullständig process som bestämmer graden av "utveckling".

Uttrycket ekonomi är inte ett begrepp som definieras enligt ett gemensamt vetenskapligt samförstånd eller standard, därför, när vi baserar oss på vetenskapliga principer, måste man bilda breda teorier om integrerad vetenskap, då är vi skyldiga att leta efter den allvarligaste delen av vad varje ekonomisk skola säger. Särskilt och samtidigt se vilka socialpolitiska effekter dess applikationer ger. Eftersom var och en av dem har sina anhängare och kritiker i ett tillstånd som liknar de ja och nej sägare i politiska partiernas forum.

Tanken på beroende och underutveckling i Latinamerika initierades, utvecklades och välkomnades särskilt i de länder där västtänkens parametrar hade stort inflytande. Av denna anledning är det inte förvånande att en västerländsk utbildad ekonom i Chile, Raul Prebisch är väl emot med sin: *The Economic Development i Latin Amerika och det talet Huvudsakliga problem* : som börjar sitt arbete på följande sätt:

"I Latinamerika är den gamla ordningen för den internationella arbetsfördelningen på väg att begravas. Enligt denna ordning hade Latinamerika en perifer roll i det

internationella systemet, ordern att producera mat och råvaror för de stora industriländerna. I denna ordning fanns inget utrymme för industrialisering, dessutom tvingades de till detta underarbete till samhällets internationella utveckling. Två världskrig under en människas korta livstid, liksom en mellanliggande period av ekonomisk kris. Det har fått de latinamerikanska länderna att börja bli medvetna om sina egna möjligheter, de som söker vägen till industrialisering. " Prebischs strategi och ECLAS (1) för att lösa problemen som nämnts ovan sammanfattas enligt följande: (2)

Industrialiseringen måste påskyndas genom att den nuvarande importen ersättes genom den inhemska produktionen. Av denna anledning bör nationella företag skyddas mot utländsk konkurrens eller andra stödåtgärder. Sedan successivt när kapacitet på nationell nivå nådde tillräcklig styrka, öppna dörrarna till obegränsad normal konkurrens.

Produktionen av råvaror bör fortsätta med sin aktiva roll inom den latinamerikanska ekonomin. Med hjälp av växande exportintäkter kunde utvecklingslandet i gengäld importera kapitalprodukter och därigenom öka tillväxtprocessen.

Utländska företag kan bidra till kapitalackumuleringsprocessen, beroende på typ och storlek på det specifika företaget.

Statens roll måste vara mycket aktiv som samordnare av industrialiseringsprogram. Statligt deltagande bör ses som ett slags garanti för kontinuiteten i utvecklingen.

ECLA tog också initiativet till att försöka skapa en slags gemensam marknad mellan de latinamerikanska länderna.

Efterkrigstidens tillväxt avtar i början av 1960-talet och utvecklings teoretiker vid ECLA ser att deras utvecklingsstrategier inte har gett de förväntade resultaten. Systemets infrastrukturbas var bara något som liknade moderniseringsparadigmet som dominerade i väst.

Den mexikanska sociologen Rodolfo Stavehagen ifrågasätter moderniseringens paradigm med avseende på Latinamerika och lyfter upp sina sju felposter på denna kontinent: (3)

Latinamerikanska länder har dualistiska sociala strukturer.

Framsteg och utveckling i Latinamerika måste bildas genom distribution av industriprodukter mot arkaiska, underutvecklade eller traditionella system.

Förekomsten av landsbygdsområden av traditionell eller arkaisk typ är ett hinder för uppbyggnaden av en stabil nationell marknad mot en process av nationell och progressiv kapitalism.

Den nationella borgarklassen har ett intresse av att förstöra oligarkins makt och inflytande.

Latinamerikas utveckling är resultatet av en nationell, progressiv, entreprenör anda och dynamisk process av dess medelklasser och målet för regeringar på det ekonomiska, politiska och sociala planet är att stimulera "social rörlighet" genom tillväxten av denna medelklass. .

Den nationella integrationen av Latinamerika är ett resultat av blandningen av raser. Möjligheterna till framsteg i Latinamerika är att arbetare och bönder förenas och inser att klassintressen är desamma:

"Vi måste avgränsa att den mer kraftfulla neokolonialismen och den inre kolonialismen i

Latinamerika är; Med andra ord, skillnaderna mellan de industrialiserade länderna och periferin, liksom skillnaderna mellan metropolerna och landsbygdsområdena, desto mindre möjligheter finns det att etablera någon klassallians".

Theotonio Dos Santos från Brasilien sammanfattar utvecklingsberoende teorier med följande punkter:

Utveckling innebär framsteg inom ett tillstånd av sociala strukturer baserade på ett nationellt industriellt eller "modernt" system.

De underutvecklade länderna utvecklas med det nämnda perspektivet så snart hindren av social, politisk och kulturell natur neutraliseras.

Vissa ekonomiska, politiska och psykologiska processer har en speciell kvalitet för att mobilisera nationella resurser och därför måste dessa resurser användas i nationell ekonomisk planering.

En ekonomisk teori måste analysera utvecklingsdynamiken i enlighet med dess egna, konkreta och historiska förhållanden i varje region och även observera dess manifestationer och konsekvenser.

Varje utvecklingsteori måste också extrahera de grundläggande aspekterna för att anpassa de allmänna utvecklingsreglerna för tillämpningen av varje specifik situation. I överensstämmelse med de nämnda reglerna måste också interna motsättningar observeras och "formalistiska" eller linjära försök bör undvikas i övergången från en social struktur till en annan.

Osvaldo Sunkel i Chile, bidrar till beroendeteorin med aspekter som hanterar de interna utvecklingsproblemen. Ur ett socialpolitiskt perspektiv väcker Sunkel möjligheten till politiska allianser mellan vissa grupper av medelklassen och andra med mindre ekonomisk kapacitet, både inom stads- och landsbygdsstrukturerna. Till skillnad från Prebisch trodde Sunkel om möjligheterna att motivera en nationell utvecklingspolitik i grunden beror på de interna förhållanden som är typiska för regionen. Sunkel och Pedro Paz utgör en tvärvetenskaplig position, vilket indikerar att, händelserna i ett land som domineras av ekonomisk-imperialistiska styrkor, är den avgörande faktorn för att genomföra en specifik utvecklingsstruktur.

Inom en viss marxistisk inspiration utvecklar ILPES (4) nya aspekter av studiet av utveckling och beroende, som implementerar beroendeskolans teorier.

José Medino Echavarría, chef för ILPES, Fernando Henrique Cardoso (5) och Enzo Faletto beskrev i sitt manuskript "Beroende och utveckling i Latinamerika (6) beroendessituationen som ett historiskt fenomen, med ett komplext innehåll, där den avgörande faktorn bygger på förhållandena mellan den beroende ekonomin och världsmarknaden och dess huvudaktörer.

i samma linje Cardoso och Faletto beskriver Theotonio Dos Santos (7) i sin ekonomiska krisen och politisk kris och i den nya karaktären av enheten amerikanska investeringar växa och ändra sina strategier från kontroll av primära resurser till en viss nivå av industrialisering, därmed förlorar Latinamerika sin egen nationella eller regionala utvecklingsdynamik.

Dos Santos definierar beroende på följande sätt:

"Med beroende avgränsas en situation inom vilken ekonomin och utvecklingen av den ekonomin inom vissa länder är föremål för expansion och tillväxt av andra ekonomier (i andra länder eller regioner)) på ett sådant sätt att den förra underordnar sig en underordnad ställning i förhållande till den senare."

Enligt Dos Santos finns det tre former av beroende sett ur ett historiskt perspektiv:

- Kolonial
- Finansiell - industriell
- Teknologisk - industriell

I Dos Santos-arbetsgruppen (8) fanns det också en annan beroendeteoretiker, han byggde modeller som kunde förklara problemet med underutveckling: Till ex. Ruy Mauro Marini. Enligt Marini domineras den perifera ekonomin av utländskt kapital som är avsett för export. Arbetarnas roll i dessa ekonomier är helt enkelt att producera till lägsta möjliga kostnad, så deras löner måste vara bundna till den lägsta nivån.

För att beskriva exploateringsprocessen i periferin använde Marini termen överexploatering, vilket i sin form möjliggjordes av det faktum att nationell konsumtion inte var nödvändig för utländskt kapital. Av den anledningen gav låga löner upphov till en nationell marknad utan tillväxt och i en konstant ekonomisk kris som ett resultat.

André Gunder Frank i USA, stimulerades av en annan debatt än USA, i Latinamerika. Genom studiet av utvecklingen av de latinamerikanska ekonomierna försöker Frank, i sin "kapitalism och underutveckling i Latinamerika", beskriva en teori om underutveckling, där studerar han, i grund och botten ekonomierna i Brasilien och Chile, för att verifiera att utveckling och underutveckling inte är annat än motsatta sidor av samma mynt".

Grundläggande motsättningar av dialektisk natur, som orsakar underutveckling, finns enligt Frank i följande förhållanden:

- Expropriation - Anslag
- Metropolis - satellit
- Kontinuitet - Förändring.

4. - Beroendeskolans inflytande

- De olika teoretiska aspekterna kring utveckling och underutveckling, som nu har kommit att kallas relativt lämpligt som "beroendeskolor" har gemensamma referensparametrar:

- Utveckling under västerländska ekonomiska förhållanden.
Utveckling baserad på skapandet av ett modernt industriellt system.
- Utveckling som en organiserad administrativ-politisk apparat som liknar eller efterliknar den i de industrialiserade länderna.

Ur detta perspektiv används här det som står i Blömström och Hettnes bok : Beroende och underutveckling (*Beroende och Underutveckling* .) Enligt dem kan beroendeskolornas centrala punkter struktureras under följande dimensionella aspekter:

1. - Totalitet mot parterna.

Längs denna dimension skiljer man författarna, som har ambition att uppnå allmänna utvecklingsmodeller, där dynamiken bestäms av systemet som helhet och i mindre utsträckning av processerna för varje del inom systemet. Medan vid den andra polen definieras referenspunkten från delarna och interna förhållanden, för att bygga systemet därifrån, som ett slags pussel.

2. - Extern mot interna förhållanden.

Här fokuserar frågorna på att definiera vad som bestämmer utvecklingen i en perifer ekonomi: Är det externa faktorer eller interna faktorer? Som externa faktorer definieras de som ligger utanför den nationella ekonomins kontroll, med interna faktorer, de som bestämmer ekonomins funktion inom nationella gränser, deras orsaker och effekter.

3. - Ekonomisk analys mot det socialpolitiska.

Vissa författare inom beroendeskolan arbetar i grunden med att bestämma ekonomiska parametrar, medan andra sätter den socialpolitiska aspekten och dess relationer som centrala. Studera aspekter som faktiskt är direkt relaterade till författarnas yrkesområde.

4. - Sektoriell / regional motsägelse mot socialklassers.

Samtidigt som vissa författare presenterar utvecklingsproblem i aspekterna av regional eller sektoriell polarisering inom systemets totala sammanhang och även inom det internationella sammanhanget och förhållandet till det nationella, andra villkorar sina studier till klassproblemet, dess strukturering, dess exploateringsmekanismer: dynamiken enligt den senare definieras av klasskampen.

5. - Underutveckling kontra utveckling.

Det som kännetecknar beroendeskolorna är enighet om att det är beroende som orsakar underutveckling. Vissa författare har dock en mer försiktig attityd, vilket indikerar att fenomen med stagnation, konjunktur och tillfälle inte bör lämnas åt sidan i dynamiken i något utvecklingsförsök. En mer extrem punkt för vissa var att anta att den tredje världen når sin fulla kapitalistiska utveckling och snart skulle vara på nivå med de industrialiserade länderna ...

6. - Frivillighet mot determinism.

De flesta beroendeteoretiker ser sitt arbete som direkt relevant för den faktiska situationen i deras länder eller på kontinenten. Det finns emellertid också en mindre grupp som indikerar att det finns tydliga begränsningar mellan regionala, nationella och konjunkturaspekter, som beror mycket på andra faktorer än och skiljer sig från de som tas inom beroendestudierna.

Vissa konventionella stipendier var inte särskilt övertygade om beroendeskolornas vetenskapliga kvalitet, trots att det fanns beskrivningar i tydlig överensstämmelse med de olika ekonomiska skolorna som erkänns av världen idag.

Efter militärkuppen i Chile, kärnan till ekonomer och sociologer som arbetade med de grundläggande aspekterna av denna skola, hade inte möjlighet att bilda en ny central infrastruktur för sina studier, redan territoriellt avlägsna, de tog också olika ideologiska vägar.

Samtidigt kunde den marxistiska ståndpunkten inte tillfredsställa eller klargöra orsakerna till underutvecklingsproblemen eller hur periferins resurser exproprieras av centrumet.

Colin Leys från Kenya bidrog med en väsentlig materialistisk faktor för beroendeskolorna: (9)

Innehållet och betydelsen av termen "utveckling" är inte exakt. Till skillnad från Afrika och Asien verkar det som om Latinamerika bara finner imitativa aspekter när det gäller utveckling i förhållande till industrialiserade länder.

Det är inte klart om det är de underutvecklade länderna eller massorna i de länder som utnyttjas. Det är, det är nödvändigt att specificera tydliga aspekter inom dessa kunskapsområden för att ytterligare analysera verkligheten av underutveckling. Begrepp som centrum och periferi är enligt Colin Leys själva primitiva, de blir kontroversiella frågor som är riktiga för bildandet av ett par inom det borgerliga utvecklingsbegreppet.

Den huvudsakliga orsaken till underutveckling observeras bara inom relationerna mellan centrum och periferi och inte i andra aspekter utanför det relationssystemet.

5. - Grundläggande aspekt av underutveckling: - Monopolet på utländskt våld.

Ideologin för industrialism och industrialisering växte kraftfullt efter andra världskriget. Det militärindustriella komplexet hade visat sin effektivitet och överlägsenhet i "krigets konst", och trots att Europa låg i ruiner, under båda sidors grymhet och galenskap i obegränsad konkurrens inom den heta konflikten, Dem hade visat att termen mänsklig etik hade blivit en filosofisk term utan någon tillämpning.

Aldrig tidigare hade det talats med sådan entusiasm om industrialismens möjligheter, människans framtid var i fabriker, tekniska enklaver, komplexa maskiner och människans organisation kring dem.

Bakom beröm för tekniken fanns det emellertid inte så mycket ingenjörerna eller teknokraterna, utan **ekonomerna**, som byggde ett kraftfullt instrument för dominans av de industrialiserade länderna över de underutvecklade: deras transnationella och kontrollen över den "fria marknaden. Mot staten skulle de "fria" ta hand om att dominera periferin, planeten och dess resurser.

Det som mänskligheten hade upplevt under dessa fruktansvärda krigsåar blev snarare prototypen för två fronters position, som förde samman de "vinnande" länderna. Dessa två fronter antog "motsatta" tillvägagångssätt, låtsas representera två "ideologier", två sfärer av olika intressen, men de visade sig vara mycket lika när det gäller att göra industrin effektiv, att utnyttja mänskligt arbete och markresurser. .

Aldrig tidigare i mänsklighetens historia hade det funnits så starka kontraster mellan dessa två ideologier och deras respektive områden av gemensamt intresse.

Under det så kallade kalla kriget upptäckte väldigt få att i verkligheten försökte de två blocken, de två systemen och de två "ideologierna" uppnå samma sak på bekostnad av människans exploatering.

De två systemen predikade i Latinamerika, Afrika och Asien om underverk som industrialismen och dess ekonomiska katalysator erbjöd oss: den internationella marknaden. Båda systemen trodde och insisterade på den tekniska utvecklingens överlägsenhet, och båda systemen bidrog till den obegränsade ekonomiska tillväxten, till bristgränser i vissa länder på bekostnad av att förstöra och utarma resten av den nuvarande majoriteten tillsammans med deras ekologiska miljö.

Polarisationsprocessen accentuerades, den växte geometriskt; polen för materiell rikedom mot den mest förnedrande elände, polen för en elits mentala elände, mot resten och extrema och tvingade offer.

Den polariserade världen skapar sina egna gränser för intresse; den första världen, den andra och den tredje. På detta sätt kan man säga att verksamhetsområdet för de två primära utmanarna skulle baseras kring den tredjes resursen.

I slutet av andra världskriget hade USA intakt sin enorma industriella produktionskapacitet. Den andra triumferande makten Sovjetunionen hade drabbats av ett verkligt slitage av ett krig som koncentrerades på dess territorium, varför det enorma landet hade stora problem med att anpassa sig till fredstid.

Genom Marshallplanen kunde USA skapa direkt kontroll över Västeuropas nationella intressen, som blev beroende av amerikansk geopolitik. Detta tvingade i sin tur Sovjetunionen att gå vidare till de territorier som erövrats under kriget.

Jättarnas lopp hade börjat ...

USA och väst, påtvingade sig tredje världen och tvingade dem att effektivt producera råvaror och naturprodukter. De tilldelades att vara källor till rationaliserad exploatering genom användning av olika mekanismer:

- Användningen av invasion och militär intervention.
- Användningen av direkt inhemsk våld.
- Användningen av ekonomiskt och finansiellt tryck: strukturellt våld.
- Användningen av destabilisering på grund av ekonomiska, etniska eller sociala påfrestningar.

Användningen av politiska och kulturella medel; Definitioner som "demokrati", "pris", "val" eller internationella avtal är opportunistiska västerländska definitioner som blir Machiavellisk instrument för internationell manipulation.

Ökningen av direkta eller indirekta militära ingripanden från USA eller dess allierade lyckas konditionera ett alltmer gynnsamt pris för deras behov av råvaror och strategiska mineraler. Arbetskraften kommer från förtvivilade att disponerade, de är villiga att förslava sig för att få ett minimalt försörjningsmöjlighet.

Under perioden 1948 till 85 använde USA sin militära makt över den tredje världen mer än 224 gånger, utan att räkna med de hemliga handlingarna med destabilisering och mord på många regioner i periferin.

Efter att järnridåblocket kollapsade har den gamla förevändningen av hot mot "DEMOKRATI" inte alls förändrats, tvärtom, interventionerna från "centrum" i periferin är mer uppenbara och öppna, i en värld som inte längre har industriella och mindre ideologiska förhoppningar.

I vår instrumentvärld i virtuell spekulatión, i vår värld som styrs av maskinens och ekonomins monopol, kan beroendeteorier baserade på första eller tredje världs skolor inte presenteras.

Vem skulle tillämpa dem?

Så länge det finns ett grundläggande monopol, det som **är överhögheten för ekonomiskt och militärt våld**, kan inte genomföras en sådan process, som annars inte överensstämmer med utformningen av dominansen av en enda globaliserande makt och dess slöseri i dag.

Sociala eller ekonomiska teorier är bara teorier, de ligger under dess militära och korrupta karaktärernas inre, tillsammans med bankernas arrogans och den ekonomiska globala makten i reducerade händer.

Direkt och organiserat våld är det första steget för att konsolidera ekonomiskt våld, genom ekonomiskt våld struktureras permanent våld som utarmar och polariserar

världen fram till dagen för den definitiva resurskollapsen.

Att avgränsa beroendeproblemet och utvecklingen till ett område av världs geopolitiken eller presentera lösningar av ekonomisk eller socialpolitisk karaktär visar exakt förekomsten av mentalt och ideologiskt beroende av beroendeskolorna teorier. och deras önskan att komma ut ur en "bur" som tilldelats periferin, utan att förstå den befintliga undertrycksapparaten som har utvecklat en ideologi av beroende och är tillgänglig med sitt krafttryck utanför den; kraft som för närvarande inkluderar de påstådda utvecklade länder.

Varje försök till mänsklig självständighet utgår från det centrala problemet baserat på förhållandena för den ekonomiska apparaten och miljöutarmningen i varje region eller ekologisk zon.

För att uppnå verkligt oberoende måste alla kraftvektorer som utsätts för det beroende systemet neutraliseras, detta innebär att inte inkludera några av referensparametrarna i systemet som orsakar själva beroendet.

Den grundläggande mekanismen för underkastelse är användningen av ideologiskt tryck (media och utbildning), direkt våld, samordnat med ekonomiskt underkastelse. Detta våld görs allsmäktigt genom stöd av destruktiv teknik. Ett monopol för ett krig och informationsteknik innebär att både materiella triumf över resurserna i andra länder eller regioner såväl som den efterföljande ekonomiska underkastelsen av dem, som har till uppgift att producera fram till utmattning.

Inte förgäves existerar begreppen centrum och periferi eller första och tredje värld ...

6. - Slutsatser.

För att sammanfatta de viktigaste aspekterna av problemet med underutveckling och beroende är det nödvändigt att rena den latinamerikanska positionen i sin definition av identitet i sökandet efter en egen harmonisering, avkoloniserad som inte kan definieras ur standardisering av ett västerländskt perspektiv.

"Rationaliteten" född i väst är i grunden baserad på direkt och ekonomiskt våld, och på fragmentering av vetenskap till specialiteter, därför är en social lösning bara ett fragment av en lösning, en ekonomisk lösning är ett bedrägeri som leder till marginaliserade nationer, misslyckade stater och deras självmord. Och detta händer i den mån osynliga företag tar över staterna, oavsett om de är utvecklingsländer eller utvecklade länder.

Enligt den västerländska rationaliteten som idag införs även för sig själva är deras parametrar för reglerna för deras ekonomi de giltiga, dessa bidrar ändå till en parasitisk existens inte för industriländerna utan framför allt för de karaktärsföretag vars Nätet av ekonomisk makt sprider sig som en cancer, både på bekostnad av nationer som är rikt på naturresurser och andra, som under namnet avancerade tjänstesamhällen har förlorat sin frihet under en osynlig ekonomisk nätverksmakt i världen, vilken lärs sig hantera sina trådar av makt med experternas kunskap.

För att undvika periferins evolutionära uppvaknande används alla kända och studerade våldsmetoder:

- Militärt våld utifrån, i form av invasioner, interventioner och folkmord.
- Militärt våld inifrån; förberedelse av huvudlösa trupper, trogna arbetsgivarens design av sina tränare och inte de av deras folk som de kommer från. Ekonomins våld som ett strukturellt instrument för militär införande.
- Strukturellt våld genom konstruktion av imitativa sociala strukturer som inte är i harmoni med regionen eller dess naturliga invånare. Systemet med strukturellt våld skapar "zombier" som manipuleras utanför de nationella strukturerna.
- Den programmerade förfalskningen av all information.
- Indirekt våld; alla slags påtryckningar som destabiliserar en nation eller region beroende av "företagscentret".

Våld och informations förfalskning är det grundläggande verktyget för att skapa det hierarkiska systemet mellan nationer, etniska grupper, religioner och kulturer. Därför måste varje teoretisk analys titta på dessa komponenter för att analysera en sannolik lösning kring utvecklingen och oberoende av "tredje världens" och andra regioner.

Rationaliteten i mönstret eller vetenskapens rationalitet är en opportunistisk rationalitet, det är bara ett sätt att underkasta den som tror på dem och är oförberedd, eftersom den som spelar inom reglerna för den rationaliteten glömmer att bakom dem det ligger de väpnade styrkorna och deras monopol på våld. Monopol som vetenskapen kan använda för att rättfärdiga sina ingripanden ...

Alla frågor kring humanistisk sociologi, frihet, utveckling, välfärd eller ekonomi, är relaterade till en typ av skyddssamhälle, skatteprototyp, ett system som i sin desperation att förlora vad de erhållit med våld fortsätter att använda sig själv, "effektiv" för sin egen fördel, alltmer hegemonisk men samtidigt korrupperande och självförstörande.

I sin tur så länge som "utveckling" identifieras med den fysiska tillväxten av döda strukturer, liksom den okontrollerbara materialansamlingen i en mindre och mindre aggressiv pol, kommer vi att hitta de som vinner och växer i falsk storlek och de andra som förlorar. I ett sådant destruktivt system finns det ingen verklig utvecklingsprocess utan snarare en regression, förfall och förstörelse av det segrande systemet, som så småningom kollapsar under dess förnedrande vikt.

Processen med naturligt urval kan dock inte undvikas på lång sikt. Varje kränkande konstgjord struktur, överensstämmer med dess funktioner mot de fysiska och kosmologiska lagarna i naturlig utveckling, efter att ha förnedrats tillräckligt, slutar den med motsvarande kollaps som ett oundvikligt faktum. Skadorna som orsakas av detta ohälsosamma system ger emellertid enorma konsekvenser för miljön, mänskliga samhällen och deras efterföljande verkliga evolutionära balans.

Varje kulturell art av underkastelse är bara en beskattande art med ett kort naturligt liv som äntligen tar slut och drunknar i sin egen miljö, artificiellt skyddad och orättvist

formad.

Därför, om vi talar om utveckling och underutveckling som följer alla parametrar för nuvarande kunskap, kan det bekräftas utan rädsla för att vara fel att ur ett naturligt, biologiskt, fysiologiskt, mentalt och ekologiskt perspektiv är det mest underutvecklade systemet i världen för närvarande är vår nuvarande civilisation: vars hegemoni styrs faktiskt av en "osynlig ekonomisk makt" som tar väldigt seriöst rollen att vara både en vald enhet och en världsgendarm av resurser och nationer. Och naturligtvis utesluter detta inte nationer som på jakt efter liknande modeller för ekonomisk dominans, avser eller kommer att tänka sig att etablera en multipolär dominans, trots att de förstår att det är något ekonomiskt system som etablerar den vanliga monopol oavsett hur mycket den skapas i en förmodad "ekonomisk demokrati".

Referenslitteratur.

Kuhn, ST. En vetenskapliga revolutionernas struktur - Thales Falun 1992

Bohm, D, & Peat, D - Order och Creativity - Bantam NY 1987

Hettne, B - Development Theory and Three Worlds - Longman London 1995
Robertson, R - Globalisering, socialteori och global kultur - SAGE London 1992
Boyden, S - Western Civilization in Biological Perspektiv - Clarence P Oxford 1987
Dicken, P - Global Shift - Chapman Manchester 1988

Lyotard, JF - La Condition Postmoderna - Catedra Madrid 1986

Gaylord, G - Slump, Urval, Utveckling R & S Stockholm 1970

Canetti, E - Massa och Makt - Forum Helsingborg 1985

Hellden, A maskinerna och Lyckan Ordfronts Stockholm 1986

Galeano, Eduardo, De öppna ådror Latin America 1986

Toffler, Alvin - The Third våg- Wiliam Morrow & CO. 1980.

Första upplagan 1996-12.

Julio Alberto Rodríguez (Julio Rodher) Uppdaterad 2020-11-11.

Notera:

.. Det måste förstås att min närvaro som forskare och författare inom ämnena vetenskap, teknik, biohistoria, psykohistoria, information, intelligens, system, kognition är avsedd att arbeta med nya hypoteser. Metoder som kommer att ha stort strategiskt värde i samhällsutvecklingen i syfte att uppnå transparenta gränssnitt mellan den individuella inre verkligheten och livets yttre verklighet samt utrymmen för vår överlevnad. Dessa aktiviteter bör också ses som fördjupade studier av sambandet mellan naturliga och artificiella system.

Allt detta, förutsatt att resultaten av respektive uppgifter tydligt kan visa att mina teorier och hypoteser kommer att leda till verkliga lösningar inför de ofta begränsade påståenden från normativ vetenskap om mänsklighetens framtid. Naturligtvis skulle jag vara intresserad av att kunna leda, delta och arbeta med enheter eller forskningsinstitutioner som verkligen har en strategisk karaktär. Men jag ser det nästan omöjligt under denna period där svårigheter överväger dem som förmodligen fattar strategiska beslut men är begränsade av sina instängda procedursystem. / LinkedIn; (Julio Rodher)

[Dokument:](#) | [Aktuella ämnen:](#) | [Filer:](#) | [Hemsida:](#)